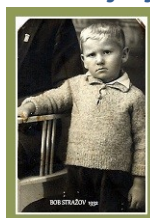
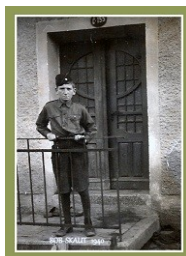

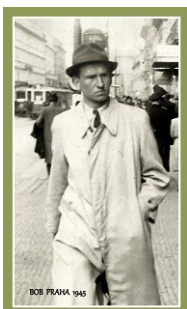
VZPOMÍNKA NA PANA BOHUSLAVA KALIVODU 7.12.1926 - 7.4. 2014
BOHUSLAV KALIVODA se narodil jako druhorozený syn manželům Boženě Anně a Jakubu Kalivodovi, obchodníkům z malého městečka Strážov na Šumavě v České republice. Již jako malý kluk byl velice zvědavý a učenlivý. Do školy chodil velice rád, poněvadž jeho touha poznávat a objevovat něco nového byla velice silná. Hodně se zajímal o dějiny a to hlavně malířství. Velmi rád

navštěvoval různá muzea a galerie. Silná byla také jeho touha učit se cizím jazykům. Proto po absolvování měšťanské školy odešel studovat na obchodní školu do Klatov. Při studiích, hlavně o prázdninách chodíval pomáhat rodičům do obchodu a také do pohostinství aby si vydělal nějaké peníze, které potom použil na cestování a návštěvu muzeí a památek. Při studiu byl také velice aktivně zapojen do chlapeckého skautského hnutí. Tato činnost byla v době okupace zakázána a

proto také přinášela určité riziko. V době okupace, kdy jeho starší bratr pracoval v Německu v hotelu, za ním jezdil a vypomáhal v pohostinství u jeho šefa, kde se zdokonaloval v jazyce a vydělal nějaké peníze. Po skončení války a návratu z Německa začal strýc Boža pracovat v obchodě svého otce jako obchodní úředník. V té době se také poznal s Traudy Keller, svojí budoucí

*manželkou, která v té době vypomáhala v otcově obchodě. Pak také krátce pracoval v Praze na obchodním jednatelství firmy *ČÍŽEK* jako obchodní ředitel. Mezitím jeho bratr Ferdinand a otec Jakub založili malou firmu na výrobu suvenýrů a upomínkových předmětů ze dřeva ve které pracovalo asi 25 zaměstnanců. Po návratu z Prahy nastoupil Boža do této firmy jako obchodní zástupce. Firma dobře prosperovala a tak chtěli na jaře roku 1948 začít stavět novou výrobní halu*

pro více zaměstnanců. Bohužel ké stavbě už nedošlo, protože se v únoru k moci dostali komunisté a jejich veškerý majetek byl zabaven a znárodněn. Ještě před touto událostí byl strýc na obchodní cestě ve Švýcarsku a když se vrátil tak mu byl zabaven cestovní pas a zakázáno vycestovat z České republiky. Protože se situace stále zhoršovala, tak se rozhodl Českou republiku opustit. Ještě než emigroval, tak se stačil stát mým kmotrem. Toto se odehrálo v jednom malém krásném šumavském kostelíku poblíž Německých hranic. V té době ještě nikdo netušil, že naše další setkání se uskuteční až po dlouhých 40 letech. Z pozdějších dopisů jsme se dozvíдали jak byla jejich cesta pro ně těžká a náročná. Cesta pokračovala z Německa do Itálie, kde byli nějaký čas v uprchlickém táboře a tam se jim také narodil syn a můj bratranec Petr, to už byl rok 1949. Později se v Austrálii narodili ještě sestřenice Margaret a Karyn. Z dopisů jsme se dozvíдали, jak silné bylo jeho usilí a ctižádost a tak si mohl pomalu začít plnit své sny o novém životě. Jeho obchodní talent a dobré jazykové schopnosti byly pro něho velmi užitečné a velice mu pomáhaly v jeho dalším životě. Počátky jejich pobytu v Austrálii pro ně nebyly příliš jednoduché. Měl různá zaměstnání a přitom si ještě budoval zázemí pro svoji rodinu. Postavil si dům a později si zařídil i obchod kde spolu s manželkou Traudy pracovali. Také velice uplatnil svůj malířský talent, který obohatil hodně jeho život. To dokazuje nespočet namalovaných obrazů a realizovaných výstav, jak v Austrálii tak i v zahraničí. I jeho pozdější činnost v krajském spolku Beseda byla pro něj také určitým naplněním. Při spolupráci na vydávání krajského časopisu mohl velice dobře uplatňovat svůj malířský talent. To dělal hlavně ilustracemi titulní stránky z rodného Československa. I z těchto obrázků bylo zřejmé, že svoji rodnou vlast nosil stále ve svém srdci. Po našem setkání v roce 1988 v Německu jsem opravdu poznal, že byl opravdu takový, jak jsem si ho z jeho dopisů představoval. Z jeho vyprávění bylo cítit že touha navštívit svoji rodnou vlast, rodinu a přátele je stále velice silná. To se mu také zanedlouho po sametové revoluci splnilo. S příchodem internetu byla naše komunikace častější a bohatší. Mohli jsme si zasílat spousty fotek a různých informací rychleji než předtím, což nás ještě více přiblížilo. Při jeho poslední návštěvě jsme s ním procestovali místa, kde pobýval za svého mládí jak Česku tak Německu. A bylo toho hodně na co vzpomínal a o čem mohl vyprávět. S láskou a úctou budeme na mého kmotra a našeho strýce stále vzpomínat. Boža a Anna Kalivodovi Klatovy Česká republika.

